

2. Wysokość wynagrodzenia za udział w pracach komisji kwalifikacyjnej ustala się procentowo od opłaty z tytułu kosztów postępowania kwalifikacyjnego, o której mowa w ust. 1. Wynagrodzenie dla każdego członka komisji kwalifikacyjnej, biorącego udział w postępowaniu kwalifikacyjnym, wynosi:

- 1) za udział w postępowaniu związanym ze sprawdzeniem spełnienia wymogów formalnych — 2% opłaty od jednego wniosku,
- 2) za przeprowadzenie egzaminu — 5% opłaty od jednej osoby egzaminowanej.

§ 11. 1. W razie wszczęcia postępowania w sprawie odpowiedzialności zawodowej należy uzyskać:

- 1) wyjaśnienia osoby przygotowującej lub kierującej przygotowaniem opracowania będącego przedmiotem postępowania,
- 2) opinię zarządu gminy, której dotyczy opracowanie będące przedmiotem postępowania.

2. Materiały dowodowe zebrane w toku postępowania przekazuje się Komisji Odpowiedzialności Zawodowej w celu zapoznania się z nimi i umożliwienia złożenia wniosku o udział przedstawiciela właściwego stowarzyszenia zawodowego w rozprawie.

3. Po zebraniu materiałów dowodowych przeprowadza się rozprawę z udziałem członka Komisji Odpowiedzialności Zawodowej oraz przedstawiciela właściwego stowarzyszenia zawodowego, jeżeli o jego udział wnioskuje Komisja.

4. Komisja Odpowiedzialności Zawodowej wyraża opinię w sprawie odpowiedzialności zawodowej, wykorzystując materiały dowodowe zebrane w toku postępowania i rozprawy.

5. O wyniku postępowania w sprawie odpowiedzialności zawodowej zawiadamia się wojewodę i gminę, właściwych ze względu na przedmiot postępowania.

6. Materiały dowodowe zebrane w toku postępowania w sprawie odpowiedzialności zawodowej gromadzi Urząd Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast.

§ 12. 1. Ukończenie studiów podyplomowych z zakresu planowania przestrzennego, urbanistyki lub gospodarki przestrzennej przed dniem wejścia rozporządzenia w życie uważa się za spełnienie warunków ukończenia studiów podyplomowych, o których mowa w § 2 pkt 2.

2. Do praktyki zawodowej, o której mowa w § 3 ust. 1, zalicza się także opracowanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego przed dniem 1 stycznia 1995 r., stosownie do przepisów o planowaniu przestrzennym.

§ 13. Do wniosków w sprawie nadania uprawnień urbanistycznych złożonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 30 grudnia 1994 r. w sprawie uprawnień urbanistycznych (Dz. U. z 1995 r. Nr 8, poz. 39).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

87

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 29 stycznia 1999 r.

w sprawie obiektów hotelarskich i innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie.

Na podstawie art. 45 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. Nr 133, poz. 884 i Nr 158, poz. 1043 oraz z 1998 r. Nr 113, poz. 714) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się wymagania co do wyposażenia, kwalifikacji personelu oraz zakresu świadczonych usług, w tym usług gastronomicznych, dla poszczególnych rodzajów i kategorii obiektów hotelarskich.

2. Wymagania, o których mowa w ust. 1, dla:

- 1) hoteli, moteli i pensjonatów — określa załącznik nr 1 do rozporządzenia,
- 2) kempingów i pól biwakowych — określa załącznik nr 2 do rozporządzenia,

3) domów wycieczkowych — określa załącznik nr 3 do rozporządzenia,

4) schronisk młodzieżowych — określa załącznik nr 4 do rozporządzenia,

5) schronisk — określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

3. Minimalne wymagania co do wyposażenia innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie, określonych w art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. Nr 133, poz. 884 i Nr 158, poz. 1043 oraz z 1998 r. Nr 113, poz. 714), zwanej dalej „ustawą”, określa załącznik nr 6 do rozporządzenia.

§ 2. Dopuszcza się odstępstwa od wymagań co do wyposażenia i zakresu świadczonych usług dla obiektów hotelarskich, jeżeli:

- 1) obiekt hotelarski jest wpisany do rejestru zabytków,
- 2) przedsiębiorca ubiegający się o zaszerogowanie obiektu hotelarskiego do określonego rodzaju i nadania kategorii przedstawi opinię wojewódzkiego konserwatora zabytków stwierdzającą, że spełnienie wymagań bez naruszenia zabytkowego charakteru obiektów nie jest możliwe,
- 3) odstępstwo w niewielkim stopniu obniża spełnianie wymagań określonych dla danego rodzaju i kategorii obiektu hotelarskiego,
- 4) w materiałach informacyjnych dotyczących obiektu hotelarskiego zostanie zamieszczona informacja o zabytkowym charakterze obiektu i związanych z tym odstępstwach od wymagań co do wyposażenia i zakresu świadczonych usług.

§ 3. 1. Spełnianie w obiektach hotelarskich wymagań określonych w art. 35 ust. 1 pkt 2 ustawy dokumentuje się w szczególności w zakresie wymagań:

- 1) budowlanych — decyzją pozwalającą na budowę lub użytkowanie obiektu lub decyzją pozwalającą na zmianę sposobu użytkowania obiektu oraz dokumentami potwierdzającymi przeprowadzenie okresowych kontroli, o których mowa w art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 89, poz. 414, z 1996 r. Nr 100, poz. 465, Nr 106, poz. 496 i Nr 146, poz. 680, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 111, poz. 726 oraz z 1998 r. Nr 22, poz. 118 i Nr 106, poz. 668),
- 2) przeciwpożarowych — opinią terenowej jednostki Państwowej Straży Pożarnej,
- 3) sanitarnych — opinią właściwego miejscowo inspektora sanitarnego lub protokołem pokontrolnym organu inspekcji sanitarnej.

2. Organ prowadzący ewidencję innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie, może, w razie wątpliwości co do spełnienia wymagań budowlanych, przeciwpożarowych i sanitarnych, wezwać osobę świadczącą usługi hotelarskie w tym obiekcie do udokumentowania spełnienia tych wymagań w sposób określony w ust. 1.

§ 4. 1. Zaszerogowanie obiektu hotelarskiego do określonego rodzaju: hotelu, motelu, pensjonatu, kempingu, domu wycieczkowego i schroniska młodzieżowego oraz nadanie kategorii następuje na wniosek przedsiębiorcy podejmującego świadczenie usług hotelarskich w obiekcie hotelarskim.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

- 1) określenie przedsiębiorcy świadczącego usługi hotelarskie w obiekcie objętym wnioskiem,
- 2) nazwę obiektu, jeżeli usługi będą świadczone z użyciem nazwy własnej obiektu,
- 3) oznaczenie położenia obiektu,
- 4) krótki opis obiektu oraz informację o kwalifikacjach personelu,

5) wskazanie osoby upoważnionej do reprezentowania wnioskodawcy w postępowaniu o ustalenie rodzaju i nadanie kategorii,

6) wskazanie zaszerogowania do określonego rodzaju i kategorii, o które wnioskodawca występuje.

3. Do wniosku załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań budowlanych, przeciwpożarowych i sanitarnych, o których mowa w § 3.

§ 5. 1. Przed wydaniem decyzji o zaszerogowaniu obiektu hotelarskiego do określonego rodzaju: hotelu, motelu, pensjonatu, kempingu, domu wycieczkowego i schroniska młodzieżowego oraz o nadaniu kategorii obiekt hotelarski podlega ocenie co do spełnienia wymagań, o których mowa w § 1—3.

2. Wojewoda może powołać doradczy zespół oceniający. W skład zespołu mogą być powołani:

- 1) przedstawiciele wojewody,
- 2) osoby posiadające kwalifikacje zawodowe i praktykę w świadczeniu usług hotelarskich lub turystycznych, wskazane przez jednostki samorządu gospodarczego i stowarzyszenia działające w zakresie turystyki i hotelarstwa,
- 3) przedstawiciele straży pożarnej, Inspekcji Sanitarnej, administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego oraz innych jednostek.

3. Wojewoda ustala w regulaminie działania zespołu zakres zadań tego zespołu i tryb pracy.

§ 6. W sprawach o zaszerogowanie obiektu hotelarskiego do rodzaju: schronisko i pole biwakowe stosuje się odpowiednio przepisy § 4 i 5.

§ 7. 1. Organy uprawnione do kontroli obiektów hotelarskich, w zakresie spełniania wymagań co do wyposażenia i świadczonych usług, dokonują kontroli w każdym czasie:

- 1) z urzędu — jeżeli jest to uzasadnione informacjami o zmianie warunków działania lub naruszeniach wymagań,
- 2) na wniosek przedsiębiorcy, stowarzyszenia działającego w zakresie turystyki i hotelarstwa lub stowarzyszenia reprezentującego interesy konsumentów.

2. Wojewoda dokonuje z urzędu okresowych kontroli obiektów hotelarskich w zakresie spełniania wymagań co do wyposażenia i świadczonych usług:

- 1) pól biwakowych — corocznie,
- 2) pozostałych obiektów hotelarskich — nie rzadziej niż co dwa lata.

§ 8. 1. Kontroli, o której mowa w § 7, dokonuje osoba legitymująca się pisemnym upoważnieniem organu uprawnionego do kontroli.

2. Wykonanie czynności kontrolnych powinno odbywać się, w miarę możliwości, w obecności kierownika kontrolowanego obiektu lub osoby upoważnionej do zastępowania go.

3. Z przebiegu kontroli sporządza się protokół. Protokół podpisują osoba kontrolująca oraz kierownik obiektu hotelarskiego lub osoba zastępująca go, które mogą zgłosić do protokołu swoje uwagi.

4. Organ kontrolujący przekazuje odpis protokołu do organu prowadzącego ewidencję obiektów.

5. Jeżeli wyniki przeprowadzonej kontroli obiektu hotelarskiego wskazują na to, że zachodzą przesłanki zmiany rodzaju, do którego obiekt został zaszeregowany, lub obniżenia nadanej mu kategorii, wojewoda zarządza ponowną ocenę obiektu.

§ 9. 1. Ewidencja obiektów hotelarskich oraz innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie, jest prowadzona w formie kartoteki składającej się z kart ewidencyjnych obiektów, oddzielnie dla każdego rodzaju obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie.

2. Podstawą założenia karty ewidencyjnej obiektu jest decyzja w sprawie zaszeregowania obiektu hotelarskiego do określonego rodzaju i nadania kategorii albo zgłoszenie w sprawie świadczenia usług hotelarskich w innym obiekcie.

3. Założenie karty ewidencyjnej obiektu wpisuje się do wykazu kart ewidencyjnych, opatrując wpis datą i podpisem osoby uprawnionej.

4. Wpisów do kart ewidencyjnych obiektów dokonują osoby uprawnione do prowadzenia ewidencji.

5. Ustala się wzór karty ewidencyjnej obiektu, stanowiący załącznik nr 7 do rozporządzenia.

§ 10. 1. Ewidencja jest jawna w części objętej wpisem do kart ewidencyjnych obiektów.

2. Karty ewidencyjne obiektów mogą być udostępnione do wglądu w obecności osoby uprawnionej do prowadzenia ewidencji.

3. Przedsiębiorca zgłaszający obiekt do ewidencji może, przy zgłaszaniu lub w terminie późniejszym, wyrazić zgodę na przetwarzanie i publikowanie danych osobowych, w całości lub w części informacji, objętych kartą ewidencyjną obiektu.

§ 11. 1. Dokumenty, o których mowa w § 9 ust. 2, stanowiące podstawę wpisu, powinny być przechowywane łącznie z kartami ewidencyjnymi.

2. Kartoteka ewidencyjna ani poszczególne karty nie mogą być wynoszone poza miejsce ich przechowywania.

§ 12. 1. Każdy wpis do karty ewidencyjnej obiektu oznacza się numerem wynikającym z kolejności wpisów oraz zaopatruje w datę dokonania wpisu i podpis osoby uprawnionej do prowadzenia ewidencji.

2. W treści wpisu można powołać się na dokument złożony do ewidencji obiektu. Powołane dokumenty uważa się wówczas za objęte treścią wpisu.

3. Wpis w karcie obiektu nie może być wymazywany albo w inny sposób usuwany.

4. Poprawek we wpisie można dokonywać w taki sposób, aby poprawione wyrazy były czytelne.

5. O dokonywanych poprawkach osoba uprawniona do prowadzenia ewidencji sporządza na końcu wpisu adnotację o treści poprawki i jej podstawie, ze wskazaniem miejsca dokonanej poprawki, oraz opatruje adnotację podpisem.

§ 13. 1. Karta ewidencyjna obiektu hotelarskiego zawiera:

- 1) określenie przedsiębiorcy świadczącego usługi hotelarskie,
- 2) nazwę i adres obiektu,
- 3) określenie rodzaju i kategorii obiektu,
- 4) informację o stałym lub sezonowym charakterze świadczonych usług, wraz z podaniem czasu trwania sezonu,
- 5) krótki opis obiektu (liczba miejsc noclegowych, zakres usług, położenie),
- 6) informacje o decyzjach dotyczących rodzaju i kategorii obiektu oraz dopuszczonych odstępstwach od wymagań co do wyposażenia i zakresu świadczonych usług,
- 7) informacje o przeprowadzonej kontroli i ponownej ocenie spełniania wymagań dla rodzaju i kategorii obiektu.

2. Karta ewidencyjna innego obiektu, w którym są świadczone usługi hotelarskie, zawiera informacje określone w ust. 1 pkt 1, 2 i 4 oraz informację o liczbie miejsc noclegowych.

§ 14. 1. Przedsiębiorca świadczący usługi hotelarskie zgłasza do ewidencji zmiany dotyczące:

- 1) zaprzestania świadczenia usług hotelarskich,
- 2) uzyskania decyzji o zaszeregowaniu obiektu pozostającego w ewidencji prowadzonej przez wójta (burmistrza, prezydenta) do rodzaju i kategorii, podlegającym wpisaniu do ewidencji prowadzonej przez wojewodę,
- 3) zmiany działalności sezonowej na stałą lub stałą na sezonową, a także zmiany czasu trwania sezonu,
- 4) zmiany liczby miejsc noclegowych.

2. Przedsiębiorca świadczący usługi hotelarskie informuje organ prowadzący ewidencję o zdarzeniach powodujących przejściowo wstrzymanie lub istotne ograniczenie zakresu świadczonych usług. Informacji tych nie uważa się za zgłoszenie zmiany podlegającej wpisaniu do ewidencji.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.